

[Taanquist]

Folketinget i dag. Da fik vi vel nok tydelige eksempler på, at visse virksomheder overhovedet ikke klarer noget som helst. Der er da vist stærkt behov for at revidere den opfattelse.

Jeg vil gerne understrege – og det er en af tankerne bag dette forslag – at der er virksomheder, der virkelig gør en stor indsats, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at friholde dem for de udgifter, som kunne følge af dette lovforslag. Det tror jeg imidlertid de selv kan finde ud af, for jeg tror ikke, de vil fortsætte med at betale for de dårlige virksomheder.

Hr. Tommy Dinesen, som jeg jo er enig med, siger, at der er mange andre områder, der kunne tages op og på mange andre måder. Det er jeg enig i. Vi har valgt én måde, men hvis andre har andre forslag, så tager vi da gerne det op til diskussion.

Hr. Poul Nødgaard har, så vidt jeg kan se, stort set misforstået hele situationen. Dette er ikke et spørgsmål om at pålægge udgifter, der vil ødelægge nogle virksomheder. Det kan oven i købet blive en hjælp til virksomheder, som har store problemer. Der er virksomheder i dag, der har store problemer med deres arbejdsmiljø, som de selv har vanskeligt ved at løse, selv om de egentlig har viljen til det. Med dette forslag ville vi kunne få nogle penge, der kunne anvendes særdeles praktisk.

Jeg er selvfølgelig ked af, at såvel CD som Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti så kontant afviser dette forslag. Jeg er ked af, at man slet ikke kan indse, at der dog er noget at bygge på her. Jeg kan ikke lade være ved denne lejlighed at gentage et citat, som jeg bragte, sidste gang vi diskuterede dette forslag, af Det Radikale Venstres daværende ordfører, hr. Jørgen Estrup. Hr. Jørgen Estrup sagde (Folketingstidende 1986-87, 1. samling, sp. 6383):

»Jeg synes ikke, at vi fik arbejdsministerens reaktion på det, som jeg føler er det vigtige og overordnede princip, nemlig spørgsmålet om, at man nu accepterer, at produktionen fundamentalt skal bære omkostningerne, og at vi skal finde mekanismer, som sikrer, at det sker. For før det lykkes, tror jeg ikke på, at en politik af den type kan slå igennem.«

Jeg vil gerne spørge Det Radikale Venstre: Hvad har man da så tænkt sig? Hvad er det, man forestiller sig, når man går ind for princippet om, at produktionen skal bære udgifterne

til arbejdsskader, men man ikke kan tilslutte sig dette forslag? Hvad kan man så tilslutte sig?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det kan godt være, at konformitet, stivtind og bagstræb er dyder, man i Socialdemokratiet er stolt over at have fået og taget patent på i det politiske liv, det er Socialdemokratiets egen sag, men at begynde at anklage os andre for trods alt at slå ørerne ud og lytte til de eksperter og fagfolk, som kommer med deres bidrag til den politiske proces, og tage bestik af udviklingen i samfundet, det er for meget. De rapporter, som Socialdemokratiet henviser til, er jo netop blevet bestilt, fordi man gerne ville vide noget mere om nogle givne problemstillinger.

Jeg har overhovedet ingen problemer med blankt at erkende, at jeg var varm fortaler for præmiegraduering for et par år siden. Jeg er blevet klogere i mellemtiden. Jeg mener stadig væk, at præmiegraduering principielt er en god ting, men ikke for enhver pris, og vi har ikke fået en model lagt frem, som imødekommer hensigten og samtidig er til at administrere. Vi har under udvalgsarbejdet fået oplysning om, hvordan man har klaret sagerne i Canada. Det er ikke ligefrem efterlignelsesværdigt.

Vi forbeholder os faktisk ret til at gøre en dyd af, at vi tilretter vores politik i det daglige efter de erfaringer, vi gør. Og vi mener ikke, at der er kommet nogen modeller, som vi kan bruge her og nu. Vi har faktisk haft stor nytte af udvalgsarbejdet, for selv om det ikke er endt med nogle konklusioner, som vi på forhånd havde håbet på, er vi blevet klogere.

Må jeg så sige til Socialdemokratiet, at der jo ikke er tale om en præmiegraduering i forbindelse med Socialdemokratiets forslag. Den præmiegraduering, Socialdemokratiet refererer til, er alene begrundet i den præmiegraduering, der allerede i dag finder sted.

Derfor må jeg sige, at det er ærgerligt, at Socialdemokratiet åbenbart år for år kan trække de samme ordførertaler ud af automaterne og så klandre os andre for, at vi trods alt tillader os at tilegne os virkeligheden og dens udvikling.

(Kort bemærkning).